

nink fatke hobbesele tek päle. Jälgu peate põlwest sani egga tundi, ka õ ajjal, külma wega fastma. Kui haige hobben liig paks ning lihhaw om, sis jätke tedda kats pääwa nink kats ööd ilma sõmata nink ka päle to 5 ehk 6 pääwa andke talle ennege poolt toito nink suuvitsel aol ennege wärsket haino, ent ei mitte wärsket ristikhaino. Ärge peljake, et hobben nähta lättel lõppep. Nälgi om se többe man figeparremb arst. Ent puuhast, wärsket külma wet andke hobbesele juuviva, ni paljo fui ta tahhap, fest se jahhutap nink selletap werd. Kui hobbe se sit lõuvva nink penikene om, sis heitke eddimätsel nink töisel pääwal többe algmisen hommungul nink öddangul peo täüs sola jogi sisse. Ka enne joot-niist wõip talle eggakord pool puddel seppa sisse-anda. Ent se man om wajja tähhele panna, et middake hingekurko ei lä, enge kük õkwa förrist allalät.

Kui hobben fatte pääwa nink fatte õ pääraast ei sa parrembide jalgu päääl saista, enge neid wahhel-damise ülleüdstap nink waiwaga jälle mahhapannep nink se man wallo pääraast soni koffotõmbap nink eiga, sis oni wajja veel tööfkorda üllewäl nimmitetul wiwil toop werd laske, ehk ka fabjast esfi adert laske. Ent fabjast ei midista eggamees werd laske. Kui sedda wajja om, sis peap hobben haigede jal-guga pehme põhhu päääl saisma, fest et aadrilasemise läbbi fabja veel ennamb naaskawa hällutama. Häddha pääraast wõip fest nahhaast, ries fabja liggi om, nink mes läega tunnus pallaw nink paistetu ollewat, ümberzöri waiwa wäitsega pääält alla pole friipsu tömmata, et wetri wäljatullep. Reid friipsu tettas poolt tolli piuta nink jättetas poolt tolli wahhet, ent nahka ei tohhi süggawaste läbbileigata.

Wie ehk kuuvwe pääwa pääraast laske raudseppal fabja weidikese wäljawärkida nink pääraakaia, kas fabja eddeotsan, talla al, mäddha tunnus ollewat.

Kui se nida om, sis peap raudsep wärgiratwaga kük walialisi talla, tükke ärrakassima nink üts wildi, tük rawwaga allalöma.

Kui hobben näddal aigo om põddenu nink iks weel jalla ei olle terives sanu, kui fabja iks weel passawa omma nink hobben julgeste ei wõi päles-astu, sis peate weel 3 ehk 4 näddalat tedda kassis, naste söötma ning tedda ränga tö eest nink lia aijamise eest hoitma. Eggapäiw peate sis ka fabja liggi nahka fatskord salviga märima, mes raswast nink terpentini-ölist, kummasiki pool ossa, koffosul-latetas. Fabja peate iks weel pehme nink hämme hoitma nink riinna nahhaast narrits läbbitõmbama, mes 2 ehk 3 näddalat saisma jääp nink eggapäiw ligutetas.

Sedda visi wõip hobbest, mes fabja-pallandiko põdddep, jälle terwuse mannu sata. Ent mitmil jääp iks fabja man többe-märk pärра. Rabbi jääp korplikus, faswatap röngasi, mes eddepool ah-tamba, taggapool laiemba omma, nink sünnitap edde-pole päääl üts tömp nink fabja pohhi warip nidade alla, et ei wõi ennamb wanna modo rawivutada, ilma et pitsitamise wiggia sünnip. Säratset hobbesel peap laiembid raudu, mes sisestpoolt osiko omma, fabja pärра zaggama, nink veel wilti lastima wahhele, panna, et hobben ennege häddha pääraast wõip pääle-toetada. Säranane hobben warrip iks jalgu, esfiär-ralikult käugi algusen, nink toetap jalgu iks enne fabja taggumetse pole päle. Hobbest, fel säratse fabja omma, ehk sedda modo käuwa, ärge ostke joht töhobbeses!

Selle hä nõrvwoga lõppetame timmahawast jutto nink sõrvwame figile tallomehhile hääd, önneliko aijastaiga, rahho fige lähhembidega, tulluliko ellaja-faswataniist nink rohket põllosafi.

Tartu, Septembri kuul 1854.

Jessen.